

Comunicat final

XXXIII Jornada d'Estudi

Pastoral Obrera de Catalunya

Realitats d'exclusió laboral i propostes evangèliques

El passat dissabte 13 de febrer, els moviments, col·lectius i membres de la Pastoral Obrera de Catalunya hem celebrat la XXXIII Jornada d'Estudi, sota el títol *Realitats d'exclusió laboral i propostes evangèliques*.

La pandèmia de COVID-19 ha tret a la llum fets d'abús laboral i d'exclusió social que ja hi eren presents, però que aquesta ha agreujat. Els testimonis de la Raquel, del Mohamed i del Joan ens han acostat a tres cruels situacions. Ens han confirmat que diferents grups del *món obrer* han patit el binomi contradictori de l'atur i la sobreexplotació; que són serveis essencials els més explotats, i que augmenta l'alçària del mur que impedeix la incorporació salarial per altres, tot trencant l'acompliment de somnis vitals, causant desocupació forçosa i incrementant la precarietat.

Però aquestes ferides no els han paralytats. Han anat a les causes de les seves situacions. I les cicatrius els han portat a actuar. Hem constatat que l'organització (veïnal, obrera, de la joventut, de les dones, de les persones migrants *sense papers*, d'aquelles que no troben feina o que pertanyen al precariat...) garanteix que les situacions d'exclusió passin de ser problemàtiques únicament personals a ser-ho de col·lectives, ja que compartir «empodera» envers una vida justa i digna.

En Francisco José Pérez Barbero ens ha regalat la lectura cristiana de la realitat, una visió per a fer-nos conscients que aquestes situacions de precarietat són diferents signes d'una mateixa realitat socio-econòmica que no posa la persona al centre, sinó que la valora exclusivament en tant que resulta útil per al sistema productiu. Aquesta «revolució» neoconservadora ha generat una societat profundament malalta. El fet que ens descobrim febles i vulnerables ens porta a reorientar les nostres relacions: el nostre interior, la relació amb les altres persones i amb la natura en general, i el nostre desenvolupament espiritual.

Hem de superar la desconfiança de la participació com a estratègia de millora social, i desenvolupar la política com a activitat que cuida la vida. Aquí el ponent ens ha convidat a mirar la realitat amb ulls de dona, d'ecologista... La política amb majúscules ha de reivindicar-se com a contribuïdora a aportar solucions i no a crear problemes, com sovint i malauradament passa. Però no podem prescindir d'ella, perquè la seva absència ens porta a viure sota la llei del més poderós.

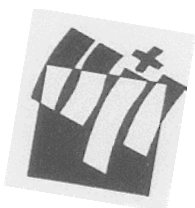
No hem de caure en el desànim i fer només descripcions d'allò que ens oprimeix. El papa Francesc ens anima a l'acció: "... el futur de la humanitat es troba en gran mesura en les vostres mans, en la vostra capacitat d'organitzar-vos i de promoure alternatives".

Cal, doncs, afavorir una nova consciència que s'encamini a l'imprescindible nou ordre basat en la justícia eco-social, la honestetat i la compassió. Atrevim-nos a combatre les *falses notícies* que criminalitzen les persones i grups "descartats". Reconstruïm la utopia a partir d'enfortir les petites utopies, acompanyar, teixir xarxes, practicar un compromís integral i oferir bones notícies d'alliberament, tot recordant i recordant-nos la necessitat d'organització. Creem una nova comunitat alternativa, capaç d'encarnar els valors de l'Evangeli, de ser signe i servei del Regne de Déu en aquest moment concret de la història que ens ha tocat viure. Cultivem una espiritualitat renovada des de baix, de mirada oberta i plena de compromís social. Contribuïm a portar endavant el projecte que s'albira en *Laudato si'* i en *Fratelli tutti*.

Perquè aquesta és la disjuntiva:

Com volem que sigui la nostra existència? Deixar que la por arrossegui les nostres vides, o triar la Bona Notícia? Mantenir-nos en el model de vida insostenible, o posar-nos a la llum de l'Evangeli perquè il·lumini els problemes que vivim?

La Pastoral Obrera ha de continuar essent encarnada, apostar per la formació obrera-cristiana i per un millor apropament entre Església i Món Obrer. Ha de servir per respondre des de la fe i els criteris evangèlics als problemes dels treballadors i les treballadores i denunciar les injustícies que patim. Aquest és el nostre compromís, basat en l'esperança que la misericòrdia del Déu de Jesús ens ofereix cada dia.

Moviments i col·lectius obrers cristians de Catalunya i Balears: ACO, GOAC, JOC I MIJAC, Capellans Obrers, Religioses/os en Barris Obrers i Populars i delegacions de pastoral obrera de les diòcesis de Catalunya